

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารที่ปรึกษาชุมชน

CAB NEWSLETTER

ปีที่ 6 ฉบับที่ 46 เดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2549

สารเพื่อสร้างความเข้าใจ ป้องกัน/ดูแลชุมชน ให้ห่างไกลจากเอชไอวีและยาเสพติด

เรื่องในฉบับ

- ▶ งานนมัสการพระเจ้า
เนื่องในวันเอดส์โลก 6 ธันวาคม 2548 1
- ▶ สัมภาษณ์ภริยาทรยศ แสนศรี 2
- ▶ เล่าขานงานวิจัย : โครงการพา-ไทย 3
- ▶ ปฏิทินงานเอดส์ 5
- ▶ บอกเล่า...เก้าสิบ 7
- ▶ รอบรู้เรื่องยาเสพติด 8
- ▶ พักสมอง 8
- ▶ ชุมชนสัมพันธ์ 9
- ▶ วิจัยรุ่นวุ่นจริงหรือ 10
- ▶ อยากเล่า “ครึ่งหนึ่งของชีวิต” 10
- ▶ โครงการ HPTN 037 11

งานนมัสการพระเจ้าเนื่องในวันเอดส์โลก 6 ธันวาคม 2548

ภวนา อธิษฐานขอพระเจ้าฟังคำวิงวอน

ผู้ร่วมงานร่วมอธิษฐาน วิงวอนต่อพระเจ้า

- อธิษฐานเพื่อผู้นำประเทศและผู้นำศาสนาทั้งหลาย ขอทรงโปรดประทานความกล้าหาญและกำลังแก่เขาเหล่านั้นที่จะทำงานเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี
- อธิษฐานเพื่อเยาวชนที่มีชีวิตอันสดใส และมีอุดมการณ์ ขอทรงโปรดอวยพระพรพวกเขาให้มีเพื่อนที่ดี ที่จะช่วยพวกเขาให้ยอมรับตนเองในปัจจุบันเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และทำชวนพวกเขาด้วยอุดมการณ์ที่สูงส่ง
- อธิษฐานเพื่อผู้ที่เจ็บป่วยและเจ็บปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ขอทรงโปรดให้พวกเขาได้รับความรักของพระองค์ผ่านทางข้าพระองค์แต่ละคน ขอโปรดให้พวกเขาได้พบความหมายและคุณค่าของชีวิตของเขา และเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นที่ทุกข์ทรมานด้วย
- อธิษฐานเพื่อผู้ที่ทำงานเพื่อการพัฒนาด้านสิทธิและความยุติธรรม ขอทรงโปรดให้พวกเขาไม่ท้อถอย ในการที่จะต่อสู้เพื่อให้โลกนี้มีสุขภาพภาวะสมบูรณ์

แสงสว่างในความมืด

พวกเราอยู่ในความมืด พวกเรามักจะไม่แน่ใจ บางครั้งพวกเรากลัว

ในความมืด พวกเราจุดเทียนแห่งความหวัง

ในความมืด พวกเราจุดเทียนแห่งการให้อภัย

ในความมืด พวกเราจุดเทียนแห่งความรัก

ในความมืด พวกเราจุดเทียนแห่งการสรรเสริญ

ขอให้แสงที่ส่องประกาย กลายเป็นพลังดวงเดียวกันที่จะนำเราทั้งหลายไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

(อ่านต่อหน้า 2 ค่ะ)

แม้ว่าวันเอดส์โลกจะผ่านไปแล้ว แต่คำสัญญาที่เราจะร่วมใจรักษายังคงอยู่ “เอดส์หยุดได้... ร่วมใจรักษาสัญญา” คือหัวข้อ ของวันเอดส์โลกในปี 2005 “จงร่วมใจรักษาสัญญา” เป็นคำ ร้องขอต่อรัฐบาลและผู้ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบาย เพื่อให้เกิดความมั่นใจในพันธสัญญาร่วมกัน แล้วสัญญานั้นคืออะไร?

วันที่ 6 ธันวาคม ที่ผ่านมามีฝ่ายงานพันธกิจเอดส์ หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม สภากริสตจักรในประเทศไทย ได้ร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดงานนมัสการพระเจ้าเนื่องในวันเอดส์โลกและเฉลิมฉลองวันคริสตมาส ขึ้น ณ คณะศาสนศาสตร์แมกกีคลาวรี มหาวิทยาลัยพายัพ เพื่อร่วมใจรำลึกถึงผู้ที่ล่วงลับ และผู้ที่กำลังทนทุกข์ด้วยโรคเอดส์ ระลึกถึงผู้ที่ทำงานเพื่อป้องกันการแพร่ระบาด ผู้ที่ดูแลผู้ป่วย ผู้ที่รู้สึกโศกเศร้า ผู้ที่ทำงานเพื่อลดการตีตราบาป และการรังเกียจกีดกันในการเลือกปฏิบัติ และร้องขอให้ร่วมกันรักษาสัญญา “เอดส์หยุดได้...ร่วมใจรักษาสัญญา” สัญญาที่ต้องรักษา คือคำมั่นในพันธสัญญาที่บรรจุไว้ในคำประกาศ “อังกัส” (UNGASS : คำประกาศพันธกิจที่ประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลก ต้องมีพันธะผูกพันในด้านต่าง ๆ 10 ด้าน)

สัญญาที่ต้องรักษา...

คำประกาศของคำมั่นในพันธสัญญา (UNGASS) ได้รับการลงนามโดยสมาชิกองค์การสหประชาชาติ จำนวน 189 ประเทศ เมื่อเดือน มิถุนายน 2001 รัฐบาลของประเทศเหล่านี้ให้คำมั่นสัญญา ที่จะปฏิบัติการเกี่ยวกับเชื้อเอชไอวีและ โรคเอดส์ ในการเป็นผู้นำการป้องกันการแพร่ระบาด การดูแลเอาใจใส่ การสนับสนุนการบำบัดรักษา การลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อและสิทธิมนุษยชน เป้าหมายต่อไปนี้ถูกตั้งขึ้นสำหรับปลายปี 2005

ลด การแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีที่มีอยู่ทั่วไปให้ลดลง 25% ในผู้ชายและผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ในประเทศที่ได้รับผลกระทบ

เพื่อให้แน่ใจและมั่นใจว่าอย่างน้อยที่สุด 90% ของคนหนุ่มสาว อายุระหว่าง 15 - 24 ปี สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การศึกษาและการให้บริการที่จำเป็น เพื่อพัฒนา

ทักษะชีวิตที่จำเป็นในการลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและ โรคเอดส์ ลดอัตราส่วนของเด็กทารกที่ติดเชื้อเอชไอวีถึง 20% โดยการเพิ่มการเข้าถึงการ

บริการการป้องกันการถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก

เพิ่มงบประมาณประจำปี สำหรับเรื่องเอชไอวีและ โรคเอดส์เป็น 47- 10,000 ล้านดอลลาร์ในประเทศที่มีระดับต่ำและกลาง และในประเทศที่มีประสพการณ์หรือเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของเชื้อ เอชไอวี

การแลกริบบันสีแดง

ในงานนมัสการพระเจ้า มีการแลกริบบันสีแดง ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์สากลของการปลุกจิตสำนึกในเรื่องโรคเอดส์ เป็นเครื่องหมายแห่งการยอมรับผู้มีเชื้อเอชไอวี ผู้ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ และเป็นส่วนพื้นฐานจิตใจของทุกคนซึ่งต้องร่วมกันหยุดยั้งโรคเอดส์ ริบบันสีแดงก่อกำเนิดขึ้นในปี 1991 โดย Visaul AIDS ในเมืองนิวยอร์ก เพื่อเป็นสัญลักษณ์ระดับโลกของการต่อสู้หยุดยั้งโรคเอดส์ เป็นเครื่องหมายแห่งการร่วมพลัง และความอดทนต่อผู้ที่ถูกรังเกียจเคียดชังต่อผู้ที่มีเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ริบบันสีแดงมีความหมายว่า

- สีแดง เปรียบเหมือนความรัก เป็นสัญลักษณ์ของความรู้สึก ความอดทนต่อผู้มีเชื้อเอชไอวี
- สีแดง เปรียบเหมือนเลือด แทนความเจ็บปวดและการเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์
- สีแดง เปรียบเหมือนความโกรธ ที่ช่วยตนเองไม่ได้ เมื่อเราต้องเผชิญกับเชื้อโรคที่ยังไม่มีทางรักษาให้หายขาด
- สีแดง เป็นเครื่องหมายซึ่งเตือนให้ตระหนักหรือระมัดระวังต่อปัญหาเอดส์ว่าเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งในปัจจุบัน

การประดับริบบันสีแดงไว้ นับเป็นก้าวแรกของการหยุดยั้งโรคเอดส์

คุณกฤษกร แสนศรี

อดีตอาสาสมัครโครงการ
วัคซีนเอดส์ทดลอง

ปัจจุบันคุณกฤษกรทำงานในฝ่ายประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลจอมทอง มีหน้าที่ติดต่อประสานงานต่างๆ ดูแลผู้ป่วยที่จุดคัดกรอง ให้คำแนะนำผู้ป่วย และตรวจสอบสิทธิของผู้ที่มาใช้บริการในแต่ละวัน ผู้ที่ได้ไปรับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลจอมทองจะคุ้นหน้าคุ้นตากันดี นอกจากนี้คุณกฤษกรยังได้สละเวลาส่วนตัวที่ต้องดูแลบุตรที่เจ็บป่วยต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด มาร่วมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนของสถาบันวิจัยด้วยเหตุที่เคยเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการวิจัยวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ของสถาบันวิจัยมาก่อน จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในงานวิจัย และกระบวนการในการดำเนินงานวิจัยอย่างถ่องแท้ และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของการเป็นอาสาสมัครโครงการวิจัยได้เป็นอย่างดี

ถาม: เหตุผลที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร

“เดิมทีทำงานเป็น อสม. เป็นแกนนำชุมชน มีเจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยเข้าไปแนะนำโครงการวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ในชุมชน ไปที่โรงพยาบาลจอมทอง ก็ได้พูดคุยกับกลุ่ม อสม. ตอนนั้นทางโครงการต้องการอาสาสมัครประมาณ 100 คน ช่วงนั้นสังคมของคนเป็นโรคเอดส์ยังเป็นที่รังเกียจอยู่ ไม่เป็นที่ยอมรับในเมื่อเราก็กินทำงานเป็น อสม.แล้วก็นำเอาตัวเราเองลองดู เพราะในความเข้าใจของผม วัคซีนก็เป็นเหมือนการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย คงไม่มีอันตราย หากสำเร็จก็จะเป็นสิ่งที่ภาคภูมิใจว่าเราได้ช่วยเพื่อนมนุษย์หลายคน และเราก็จะได้ตรวจเช็คร่างกายด้วย เพราะหมอก็จะตรวจ ดูแลตลอด ทุกระยะ แล้วก็ให้คำรับรองว่าหากมีปัญหาในการทดลองในช่วงใดช่วงหนึ่งก็จะดูแล ถือเป็น การเสียสละอย่างหนึ่ง ส่วนอย่างอื่นก็มีแต่เรื่องเสียเวลาที่ต้องมาตามนัด แต่ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆกลับได้เงินค่าเดินทาง ค่าชดเชยรายได้”

ถาม: ตอนที่ตัดสินใจเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร มีใครคัดค้านหรือสนับสนุนบ้างหรือไม่

“แฟนคัดค้าน เพราะช่วงนั้นลูกคนที่ 2 ยังไม่เกิด หลังจากที่ได้ไปรับฟังคำอธิบายแล้วก็กลับมาอธิบายให้แฟนฟัง ว่า วัคซีนก็เหมือนยาตัวหนึ่ง ไม่ได้เอาเข็มมาฉีกลงในหัวเรา เพียงแต่ยังเป็นการทดลองวิจัยอยู่ ตอนหลังแฟนก็ยอมให้เข้าร่วมโครงการ ในความเข้าใจของผมวัคซีนเป็นตัวกระตุ้นให้ร่างกายเราสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นมาป้องกันโรคต่างๆ ไม่คิดว่าจะมีอันตรายอะไร แต่ไม่ใช่ว่าได้รับวัคซีนแล้วจะไปมีพฤติกรรมเสี่ยงได้”

โดย... คุณมนต์จันทร์ วิชาจารย์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“โครงการ พา-ไทย (Project Accept—Thailand) : รูปแบบการจัดบริการให้คำปรึกษาและตรวจเลือดหาการติดเชื้อ HIV ในชุมชนเชิงรุก จะ พาชุมชนไทย ปลอดภัยจากเอชไอวีได้จริงหรือ ?”
โดย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ / สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ / มหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

การให้บริการคำปรึกษาและการตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจ ซึ่งมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษว่า Voluntary Counseling and Testing เรียกย่อ ๆ ว่า “VCT” ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบันเพราะถือเป็นตัวเชื่อมต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในชุมชน การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์และการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ และหากผลการตรวจเลือดพบว่าเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี ก็เป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้รับคำแนะนำในการดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง และสามารถเข้าถึงการดูแลรักษาที่เหมาะสม โดยเฉพาะการกินยาต้านไวรัสเอดส์เมื่อร่างกายมีภูมิคุ้มกันที่ต่ำลง รูปแบบของการจัดบริการ VCT ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นคลินิกนิรนามหรือคลินิกปกติภายในโรงพยาบาล มักเป็นการจัดบริการแบบตั้งรับอยู่ในสถานพยาบาลเป็นหลัก จึงมักจะเป็นอุปสรรคหรือข้อจำกัดที่ทำให้ประชาชนที่มีความต้องการได้รับคำปรึกษาและการตรวจเลือดเข้าถึงได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล รวมไปถึงประชาชนที่เป็นชาวไทยภูเขาซึ่งปัจจุบันเริ่มมีการแพร่กระจายของโรคเอดส์เข้าไปสู่ประชาชนในชุมชนเหล่านั้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมา

โครงการพาไทย (Project Accept Thailand : PA-THAI) เป็นโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก **สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S. National Institute of Mental Health : NIMH)** การศึกษาวิจัยนี้ไม่ได้ทำที่บ้านเราที่เดียว เราทำไปพร้อมๆ กันใน 4 ประเทศ คือ ประเทศแทนซาเนีย ซิมบับเวย์ แอฟริกาใต้ และประเทศไทย ซึ่งดำเนินการเฉพาะในพื้นที่ส่วนเหนือของจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่แตง พร้าวกะดาง ผางไชยปราการ และแม่ฮาด สำหรับในประเทศไทย มีหน่วยงานหลักที่ร่วมดำเนินการโครงการวิจัยนี้ ได้แก่ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

และ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจัดให้มี กิจกรรมหลักใน โครงการพาไทย ที่จะส่งผลกระทบต่อ การป้องกันและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในชุมชนที่ดำเนินการวิจัย แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง การจัดชุดเคลื่อนที่เข้าไปในชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ในหมู่ประชาชนแบบถึงตัว เรียกว่าเป็นการเจาะประตูหมู่บ้านโดยตรงก็ว่าได้ โดยมีการพัฒนาสื่อและใช้สื่อความรู้หลากหลายรูปแบบเกี่ยวกับโรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ชุมชน อาทิเช่น ใบปลิว แผ่นพับ เอกสารโปสเตอร์ การเล่นเกมความรู้ นิทรรศการเคลื่อนที่ รวมไปถึงการฉายภาพยนตร์หรือสไลด์ที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง คล้าย ๆ กับหน่วยเรลลยหนังขายยาในชุมชนที่ชาวบ้านมักจะคุ้นเคยมาก่อน เพียงแต่โครงการพาไทยไม่ได้มีการขายยาหากำไร แต่เข้าไปช่วยสร้างให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์เพื่อปกป้องชีวิตของคนในชุมชนให้ห่างไกลจากความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติให้ชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อได้อย่างเข้าใจและลดความรังเกียจหรือการแบ่งแยกในชุมชน ซึ่งกิจกรรมในส่วนนี้จะมีเจ้าหน้าที่ภาคสนามของโครงการพาไทย ที่เรียกว่า **ทีมขับเคลื่อนชุมชน หรือทีม CM (Community Mobilization /Education)** เป็นผู้เข้าไปทำงานร่วมกับประชาชน ผู้นำชุมชน และสถานีนอามัยในพื้นที่

ส่วนที่สอง จัดให้มี ทีมเคลื่อนที่ VCT (หรือ ทีม Mobile VCT) เข้าไปให้บริการคำปรึกษาและตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจในแต่ละชุมชนที่เป็นพื้นที่วิจัย ซึ่งจะเป็นชุมชนเดียวกันกับการดำเนินกิจกรรมของ ทีมขับเคลื่อนชุมชน ในส่วนที่หนึ่งที่ได้กล่าวไปแล้ว การจัดบริการให้คำปรึกษาและตรวจเลือดนี้จะจัดหมุนเวียนเข้าไปให้บริการตามชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่วิจัยตามหลังจากที่หน่วยขับเคลื่อนชุมชนได้เข้าไปพูดคุยให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในชุมชนแล้วไม่นานประมาณ 1-2 สัปดาห์ หากสมาชิกในชุมชนสนใจก็สามารถเข้ามาขอรับบริการคำปรึกษาและตัดสินใจขอตรวจเลือดกับหน่วยเคลื่อนที่ VCT ที่เข้าไปให้บริการโดยไม่เสียเงินค่าตรวจ แตกต่างจากการไปขอตรวจเลือดที่โรงพยาบาล ซึ่งผู้รับบริการต้องเสียเงินค่าตรวจเลือดประมาณ 100 - 200 บาท หากวันที่มีหน่วยเคลื่อนที่ VCT เข้าไปให้บริการในแต่ละชุมชน แต่บางคนยังไม่พร้อมหรือยังไม่ตัดสินใจขอตรวจเลือดในช่วงแรก ๆ ก็สามารถกลับมาขอรับบริการคำปรึกษาและตรวจเลือดเมื่อพร้อมในภายหลัง เพราะทีมเคลื่อนที่ VCT จะมีการหมุนเวียนเข้าไปให้บริการในชุมชนซ้ำอีกเป็นระยะ ซึ่งคาดว่าจะตกประมาณ 2-3 เดือนต่อครั้งในแต่ละชุมชน ส่วนวิธีการตรวจเลือด จะทำการเจาะเลือดที่ปลายนิ้ว ใช้ปริมาณเลือดน้อยมากเพียง 2 - 3 หยด ทำการตรวจโดยใช้ชุดตรวจเลือดเอดส์ชนิดที่ทราบผล

(มีต่อหน้า 4)

เร็วภายใน 1 ชั่วโมง ซึ่งชุดตรวจเลือดนี้ผ่านการรับรองมาตรฐาน และคุณภาพจากคณะกรรมการอาหารและยา ของกระทรวง สาธารณสุขแล้ว ฉะนั้นผู้มารับบริการตรวจเลือด ก็สามารถรอฟัง ผลการตรวจเลือดเอดส์ได้ในวันเดียวกัน ต่างจากการไปขอตรวจ เลือดที่โรงพยาบาล ซึ่งหากทางโรงพยาบาลใช้ชุดตรวจเลือดเอดส์ แบบปกติ จะต้องใช้เวลาในการรอผลการตรวจเลือดทางห้องแลปอยู่ หลายวัน โดยทางโรงพยาบาลจะต้องนัดให้ผู้รับบริการกลับมาที่ โรงพยาบาลใหม่อีกครั้งเพื่อรับฟังผลการตรวจเลือดภายใน 5-7 วัน

ส่วนที่สาม เมื่อสมาชิกชุมชนผ่านขั้นตอนการขอคำปรึกษาและการ ตรวจเลือดจาก หน่วยเคลื่อนที่ VCT แล้วไม่ว่าผลเลือดจะออกมา เป็นบวกหรือลบก็ตาม ทางโครงการฯ จะมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม ขึ้นมาเพื่อช่วยรองรับและให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือแก่สมาชิก ภายหลังจากการตรวจเลือด มีการเปิดรับสมัครสมาชิกเพื่อเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ ในชุมชนนั้น ๆ เราเรียกทีมนี้ว่า **ทีมสนับสนุนกลุ่ม ผู้ใช้บริการ VCT** มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า **ทีม PTSS (Post Test Support Service)** โดยเจ้าหน้าที่หลักที่รับผิดชอบงานในส่วนนี้ก็คือ **คุณหมออนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ใน สถานีนามัยที่รับผิดชอบชุมชนในพื้นที่อยู่แล้ว** ร่วมกับชาวบ้าน จำนวนหนึ่งในชุมชนที่ถูกคัดเลือกให้มาเป็น **ผู้ช่วยโครงการพาไทย และอาสาสมัครพาไทย** โดยจะมีการจัดตั้งเป็น **“ศูนย์พาไทย”** ขึ้นที่สถานีนามัยเพื่อเป็นตัวกลางในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้แก่สมาชิกผู้ใช้บริการ VCT และเป็นแกนกลาง สำคัญในการช่วยประสานงานระหว่างผู้นำชุมชน และประชาชนใน แต่ละชุมชน กับทีมขับเคลื่อนชุมชนและทีมเคลื่อนที่ VCT ซึ่งได้มีการ เปิดป้าย ศูนย์พาไทย ขึ้นทั้งหมด 15 แห่งใน 15 สถานีนามัยใน 6 อำเภอที่ดำเนินการวิจัย ในช่วง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2549 นี้

สำหรับวิธีการคัดเลือกชุมชนเพื่อเข้าร่วมในการดำเนินการวิจัย ในโครงการพาไทยนี้ ในแต่ละประเทศจะมีการเลือกชุมชนขึ้นมา จำนวนหนึ่ง แล้วนำมาจับเป็นคู่ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ลักษณะทาง ประชากร สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาการแพร่ระบาดของ โรคเอดส์และยาเสพติด เส้นทางคมนาคมและความยากง่ายใน การเดินทางไปยัง สถานีนามัย โรงพยาบาลประจำอำเภอ เป็นต้น แล้วทำการสุ่มเลือกชุมชนออกเป็น 2 กลุ่ม สำหรับประเทศไทยจะมี กลุ่มละ 7 ชุมชน หรือทั้งหมด 7 คู่ โดย 1 ชุมชนจะประกอบ ด้วย 2-3 ตำบล มีจำนวนประชากรประมาณ 10,000 คนต่อชุมชน เพื่อ เปรียบเทียบผลการดำเนินการวิจัย ระหว่าง กลุ่มของชุมชนที่จัดให้มี หน่วยบริการเคลื่อนที่เข้าไปให้บริการในชุมชนต่าง ๆ และการจัด กิจกรรมใน ศูนย์พาไทย เปรียบเทียบกับ กลุ่มของชุมชนที่เป็น ชุมชนเปรียบเทียบโดยมีการจัดบริการตามรูปแบบปกติของทาง สถานีนามัยและโรงพยาบาลประจำอำเภอนั้น ๆ โดยไม่ได้มีการจัด หน่วยบริการเคลื่อนที่เชิงรุกเข้าไปในชุมชนโดยตรง ทั้งนี้จะมีการ

จัดเก็บข้อมูลโดยการสำรวจชุมชนทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 14 ชุมชน เป็น 2 ระยะ โดยระยะแรก เป็นการสำรวจชุมชนก่อนจะเริ่มดำเนินกิจกรรม ต่าง ๆ ในโครงการพาไทย ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจเสร็จสิ้นไปแล้วเมื่อ ตอนต้นปี 2548 และ ระยะที่สอง จะทำการสำรวจเพื่อประเมินผล เปรียบเทียบระหว่างชุมชนทั้งสองกลุ่มเมื่อสิ้นสุดโครงการพาไทยใน อีก 2 ปีครึ่ง หรือประมาณ กลางปี พ.ศ. 2551

ขณะนี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนในโครงการ พาไทย เป็น 2 ระดับ โดยใน ระดับตำบล ได้มีการเตรียมความพร้อม ของชุมชนและให้ผู้นำชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการประสานงาน กับทีมวิจัยในพื้นที่ โดยใช้ชื่อว่า **คณะกรรมการประสานงานชุมชน ระดับตำบล** หรือเรียกย่อ ๆ ว่า **คปชต.** ซึ่งประกอบด้วย ท่าน นาย กองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.) ตัวแทนผู้ติดเชื้อ และองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ โดยมีท่านนายอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอและสาธารณสุข อำเภอในพื้นที่วิจัยเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการดังกล่าว ส่วนใน ระดับบน ได้มีการจัดตั้ง **คณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการพาไทย** โดยมีท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะประธานศูนย์เอดส์ จังหวัด เป็นประธานคณะกรรมการ ฯ ชุดนี้ และแพทย์หญิงเพชรศรี ศิริรินทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านโรคเอดส์ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธาน ส่วนคณะกรรมการ จะ ประกอบด้วยตัวแทนของส่วนราชการหลัก ๆ ในสังกัดกระทรวง สาธารณสุขในภาคเหนือตอนบน ตัวแทนคณะกรรมการที่ปรึกษา ชุมชนของสถาบัน ฯ (CAB) ตัวแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอ ตัวแทนสาธารณสุขอำเภอ ตัวแทนเครือข่ายผู้ติดเชื้อ ตัวแทนองค์กร พัฒนาเอกชน เป็นต้น ทั้งนี้ ได้มีการประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษา โครงการพาไทยไปแล้ว 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 3 เดือนตุลาคม 2548 ที่ ผ่านมา โดยมี ดร.เดวิด เซเลนท์ทาโน จากมหาวิทยาลัยจอห์น - ฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา รองศาสตราจารย์นายแพทย์สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มข. และ ดร.ทพ.สุรสิงห์ วิศรุตรัตน์ รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เชียงใหม่ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการพาไทยเป็นผู้ร่วมชี้แจง รายละเอียดของโครงการฯ ในที่ประชุมของคณะกรรมการ ฯ ชุด ดังกล่าว

โครงการพาไทย กำหนดเปิดตัวลงพื้นที่เพื่อดำเนินกิจกรรมเต็ม รูปแบบในชุมชนทดลอง เริ่มตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม พ.ศ. 2549 นี้ โดยใช้เวลาดำเนินการวิจัยติดต่อกันนานประมาณ 2 ปีครึ่ง และจะได้ นำเรื่องราวความเป็นไปของโครงการพาไทยมาเล่าสู่ให้ท่านได้ฟังเป็น ระยะ ๆ ในโอกาสต่อไป

ปฏิทินงานเอดส์

โดย.. ทีมข่าวนกพิราบ

กาลเวลากับการทำงาน ช่วงผ่านไปอย่างรวดเร็ว เผลอแป๊บเดียวก็ปีใหม่แล้ว ขอให้พบกับสิ่งที่ดี ๆ กันนะคะ ช่วงนี้อากาศหนาวก็พยายามให้ความอบอุ่นกับร่างกายเพื่อให้การทำงานในปีใหม่สนุกยิ่งขึ้น และเป็นไปด้วยความสุข สำหรับช่วงเทศกาลแห่งความสุขทั้งเทศกาลปีใหม่และวาเลนไทน์ เรามาคูกันว่ากิจกรรมในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์มีอะไรกันบ้าง....

- ม.ค. 49 การอบรม “แกนนำนักเรียนด้านเอดส์” ณ อำเภอเชียงดาว : คุณณัฐวดี นิวัฒน์วงศ์ โทร. 0-5345-5816 ต่อ 119
- ม.ค. 49 อบรม “วิทยากรเอดส์ประจำหมู่บ้าน” ณ ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง : คุณวารุณี ปริยะ โทร. 0-5336-2075
- ม.ค. 49 งาน “สร้างขวัญวันปีใหม่ผู้ติดเชื้อ อำเภอฝาง” ณ โรงพยาบาลฝาง : คุณประมวล ศรียกุล โทร. 0-5338-2789
- 1-31 ม.ค. 49 สำรวจสถานบริการเรีงรมย์ จังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน : คุณฉลอง มั่นอาจ โทร. 0-5321-1048 , คุณดาราวดี นันทขว้าง โทร. 0-5351-1187
- 6 ม.ค. 49 เปิดศูนย์ฟ้าไทย สถานีอนามัยท่ามะแกง อำเภอแม่เมาะ : คุณพัฒนพงษ์ กันทอุป โทร. 0-7176-3053
- 6 ม.ค. 49 สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 10 จัด ประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานด้านโรคเอดส์ในสถานพยาบาลระดับปฐมภูมิ ณ อำเภอเมือง เชียงใหม่ : คุณพรทิพย์ เข้มเงิน โทร. 0-5327-1021 ต่อ 119
- 11-13 ม.ค. 49 ประชุมเชิงปฏิบัติการ “การเปิดเผยผลเลือดในคู่สามีภรรยา” วันที่ 12-13 ม.ค. 49 ประชุมเชิงปฏิบัติการ “การดำเนินงานในการลดการเลือกปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี” ณ โรงแรมเดอะปาร์ค : คุณลักขมิ มะโนวงศ์ โทร. 0-5327-6856 ต่อ 124
- 19 ม.ค. กิจกรรมพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์โครงการ M Plus อำเภอเมือง : คุณลือชัย แก้วอยู่ โทร. 0-5340-4342

• 20 ม.ค. 49 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูนจัดประชุม case conference เกี่ยวกับยาต้านไวรัส ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน : คุณดาราวดี นันทขว้าง โทร. 0-5351-1187 ต่อ 123

• 21 ม.ค. 49 พิธีแต่งงาน “คู่แก้ว วัฒนธรรมเมือง” ณ โรงแรมเซ็นทรัลดงตะวัน เชียงใหม่ : คุณศิริพร วงศ์ชัย โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 26 ม.ค. 49 ประชุมโครงการ Oxfam ณ โรงพยาบาลแม่ออน : คุณสุวลัย เถลิงพันธุ์เมธากุล โทร. 0-5381-4633

• 27 ม.ค. 49 ประชุมเครือข่ายการทำงานเอดส์ในกลุ่มเยาวชน : คุณสุจันทร์ ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 27 ม.ค. 49 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน จัดอบรมการใช้โปรแกรมวัณโรค (TB Program) : คุณดาราวดี นันทขว้าง โทร. 0-5351-1187 ต่อ 123

• 12 ก.พ. 49 ฉายภาพยนตร์เรื่อง “เรนโบว์บอย” เมเจอร์-ซินิเพล็กซ์ : คุณลือชัย แก้วอยู่ โทร. 0-5340-4342 ต่อ 15, 16

• 14 ก.พ. 49 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมเนื่องในวันแห่งความรัก “วันวาเลนไทน์” : คุณฉลอง มั่นอาจ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 141

• 14 ก.พ. 49 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน จัดกิจกรรมเนื่องในวันแห่งความรัก “วันวาเลนไทน์” : คุณดาราวดี นันทขว้าง โทร. 0-5351-1187 ต่อ 123

• 16-26 ก.พ. 49 โครงการวิจัยฟ้าไทย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มข. จัด “การให้สุขศึกษาด้านเอดส์เคลื่อนที่ในชุมชนภายใต้โครงการฟ้าไทย” ในพื้นที่ตำบลแม่คะ ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง : คุณมนต์จันทร์ วิชาจารย์ โทร. 0-5394-2523

หากหน่วยงานใด มีความประสงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรม

การดำเนินงาน ผ่านทางคอลัมน์นี้ ก็ติดต่อได้ทาง

E-mail: aids@chiangmaihealth.com หรือ

โทร. 0-5321-1048-50 ต่อ 131 หรือ

สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

ถาม: ขอให้เล่าตั้งแต่ตอนไปรับฟังเรื่องโครงการ

“ตอนที่ฟังเรื่องเกี่ยวกับโครงการ ทางทีมวิจัยก็อธิบายเป็นกลุ่มกับเพื่อนอสม. แต่ตอนที่เขารับยินยอมนั้นอธิบายให้ฟังสองต่อสอง และมีการเช็คความเข้าใจ ทำแบบทดสอบ ก็เริ่มมีความเข้าใจมากขึ้น ลดความกลัว ความหวาดระแวง มีความมั่นใจมากขึ้น คิดว่ามีส่วนได้ช่วยคนอื่นหลายคน สังคมก็อาจจะดีขึ้น เพื่อนผมก็เป็นโรคนี้อีก ทุกวันนี้ก็บอกให้ทานยา ดึงให้ไปเข้ากลุ่มผู้ติดเชื้อที่โรงพยาบาลจอมทอง เวลามาประชุม คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนได้ความรู้อะไรก็บอกให้เขาทราบ”

ถาม: พอจะจำได้หรือไม่ว่าการดำเนินการวิจัยนั้นทำอย่างไรบ้าง

“ก็มีการสอบถามความรู้สึกที่เข้าโครงการว่าท่านยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยหรือไม่ แล้วก็มีแบบสอบถามให้ทำอีกหลายชุด ถามความรู้สึกทุกครั้งเหมือนกันครั้งแรก จนจบโครงการ ในระยะ 10 ครั้งนี้นัดให้มา ระยะแรกจะบ่อย ช่วงหลังก็จะห่างๆ ไป ก็จะมีคำถามว่า หลังจากคิดไปแล้วมีผลต่อร่างกายเราอย่างไร มีความรู้สึกอะไรหรือไม่ ถามทั้งก่อนและหลังการฉีดวัคซีน แล้วก็มีมีการตรวจร่างกาย คล้ายๆกับการตรวจสุขภาพทั่วๆไป ถูกเจาะเลือดด้วยเพื่อนำไปวิจัยในส่วนของผลจากการฉีดวัคซีนแต่ละครั้ง ทีมวิจัยจะบอกก่อนว่าวัคซีนที่ฉีดจะมีทั้งวัคซีนจริง*และวัคซีนหลอก** เป็นความลับของแต่ละคนว่าจะได้ตัวไหน ไม่มีใครเปิดเผยได้ ทุกอย่างเป็นความลับหมด แม้แต่หมอที่ฉีดก็ยังไม่รู้ แต่จะทราบที่เราได้วัคซีนจริงหรือหลอกก็ตอนที่รับใบประกาศ แต่บังเอิญวันนั้นผมไม่อยู่ไปอบรมแพทย์แผนไทยที่กระทรวง แต่ก็ได้ใบประกาศด้วย เวลาผมไปสมัครงานที่ไหนผมก็ยื่นใบนี้ด้วย ก็เป็นความภาคภูมิใจว่า ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยที่มีคุณภาพ”

ถาม: ตอนนั้นคิดใหม่ว่าจะอยากได้วัคซีนจริงหรือวัคซีนหลอก

“ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรเลย เรามีความเข้าใจแล้วก็ได้หวังว่าอยากได้อะไร ในเมื่อเรายินยอมให้ทำการวิจัยเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ๆก็จะเป็นผลดีช่วยสังคมได้ทางหนึ่ง ไม่ว่าจะได้วัคซีนจริงหรือวัคซีนหลอก ต่างก็มีส่วนช่วยในโครงการเหมือนกัน ถ้าไม่มีคนเสียสละ งานวิจัยทุกอย่างก็คงไม่เกิดขึ้นเป็นการช่วยพัฒนาด้านการแพทย์ในการรักษาคนต่อไป แต่เราก็ต้องเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ด้วย ว่าเขาจะมาทำอะไรกับตัวเราก่อน หากมีอะไรไม่เข้าใจก็ถามทางโครงการได้ตลอดเวลา”

ถาม: มีการให้เซ็นใบยินยอมเรื่องอะไรบ้าง

“ทุกครั้งจะมีแบบสอบถาม แล้วก็เซ็นใบยินยอมว่าจะเข้าร่วมโครงการต่อไป เช่นทุกครั้งว่ายินยอมให้เจาะเลือด ยินยอมในการที่จะเอาผลการตรวจแลปไปทำอะไรในโครงการ”

ถาม: ได้รับทราบถึงประโยชน์และความเสี่ยงในการเข้าร่วมโครงการหรือไม่

“เค้าบอกครับ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นก็มี เช่นอาจจะแพ้วัคซีน เวลาฉีดแล้วก็ไม่ควรมียุติกรรมเสี่ยงเพราะยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าป้องกันโรคเอดส์ได้จริง หากจะมีเพศสัมพันธ์ก็ให้ใช้ถุงยางอนามัย กระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีความเข้าใจด้วยว่าต้องดูแลสุขภาพอย่างไร ส่วนประโยชน์ที่ได้รับก็คือ เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ และการได้ตรวจร่างกาย ได้รับคำปรึกษา”

ถาม: ในฐานะอาสาสมัครโครงการ มีหน้าที่ต้องทำอะไรบ้าง

“ทางโครงการจะบอกว่าหลังจากฉีดวัคซีนไปแล้ว อาจมีอาการข้างเคียงอะไรบ้างเช่น เกิดรอยแดงระศมีไม่เกินกี่เซ็นติเมตร ถ้าเกินนั้นแสดงว่ามีปัญหา ให้โทรแจ้งทันทีว่าเป็นอย่างไร มีไข้ หรือไม่ เค้าให้พรอทไปไว้สำหรับวัดไข้ ให้โทรบอกได้ตลอด 24 ชั่วโมง แต่สำหรับผมไม่เคยได้โทรรายงานหรือกลับมาให้แพทย์ตรวจ เพราะไม่มีอะไร ไม่แพ้อะไรเลย ระหว่างที่อยู่ในโครงการไม่มีปัญหาอะไรเลย ราบรื่นดี”

ถาม: ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับอาสาสมัคร หรืออาสาสมัครด้วยกันเองเป็นอย่างไรบ้าง

“ดีครับ เจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ดี อาสาสมัครที่อยู่กลุ่มเดียวกันก็จะรู้จักกัน เพราะมาจากเขตเดียวกัน ก็มีโอกาได้ไปเจอกันข้างนอกบ้าง การติดต่อก็จะมีจดหมายส่งข่าว เดือนการนัดหมาย”

ถาม: ขอถามอีกครั้งถึงความรู้สึกที่ได้ร่วมเป็นอาสาสมัครโครงการวิจัยวัคซีนเอดส์

“เมื่อเข้ามาเป็นอาสาสมัครแล้วก็ไม่คิดอะไรอย่างอื่น ถือเป็นการเสียสละแต่ครอบครัวตอนแรกก็ระแวงว่าหลังจากที่ฉีดวัคซีนแล้วจะมีผลอะไร ภายหลังหรือไม่ ตอนนี้ถ้ามีกิจกรรมอื่นๆเกี่ยวกับโครงการวิจัยวัคซีนเช่น การเข้าไปพบปะชาวบ้านเพื่อหาผู้สนใจเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครก็ยินดีที่จะไปร่วมด้วยครับ”

ถาม: ขอย้อนกลับมาที่การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนเป็นมานานเท่าไรแล้ว

“เข้ามาเป็นคณะกรรมการประมาณปี 2545 – 2546 ก็ประมาณ 3 ปี ตอนแรกก็รู้สึกปรับตัวไม่ค่อยได้ เนื่องจากที่ประชุมจะมีศัพท์ทางการแพทย์ที่ฟังแล้วไม่เข้าใจ ที่ได้รับก็เป็นข้อมูลที่เป็นเอกสาร ก็ไปอ่านบ้างบางครั้ง แต่ส่วนใหญ่จะนั่งฟังและจดบันทึกว่าอะไรบ้างที่เราควรจะทราบ ก็ได้ทราบถึงความเป็นมาของโครงการต่างๆ ผลการดำเนินโครงการ ปัญหาอุปสรรคที่พบก็ได้รับทราบจากตรงนี้ ปัญหาก็คือ เราเป็นกรรมการที่ปรึกษาชุมชนที่มาจากชุมชน เป็นชาวบ้านธรรมดาไม่ใช่ นักวิชาการ เข้ามาอยู่ตรงจุดนี้ก็เหมือนกับมีส่วนร่วมช่วยให้โครงการวิจัยได้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งก็มีหลายองค์กร หลายหน่วยงานเข้ามาช่วยกัน ถือเป็นเกียรติอย่างหนึ่ง และยังได้ความรู้ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อไปข้างหน้า”

ถาม: ที่ผ่านมามีโอกาสถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับชุมชนบ้างหรือไม่

“ก็เคยได้พูดกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ ฝ่ายสุขภาพที่โรงพยาบาลจอมทอง และทางสำนักงานได้ส่งสารที่ปรึกษาชุมชนไปให้ โปสเตอร์ของโครงการที่เคยให้ผมก็เอาไปฝากเจ้าหน้าที่ติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ให้ เพราะที่โรงพยาบาลมีชมราผู้ติดเชื้ออยู่ บางทีอาจมีผู้ที่สนใจโครงการ แต่เรื่องที่ไม่พูดกับชาวบ้านจริงๆอย่างไม่ได้ทำ”

สุดท้ายมีอะไรอยากจะทำถึงผู้อ่านสารที่ปรึกษาชุมชนบ้าง

“สารที่ปรึกษาชุมชนนี้ให้ข้อมูล ความรู้ ข่าวสารใหม่ๆ แสดงความคิดเห็นแต่ไม่แน่ใจว่าจะถึงชุมชนจริงๆหรือไม่ อยากให้ผู้ที่มีโอกาสอ่านช่วยกันกระจายสารที่ปรึกษาชุมชนให้ถึงไปถึงชุมชนจริงๆด้วยครับ”

บอกเล่า...เก้าสิบ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ และองค์กรเอกชน 13 องค์กร จัดกิจกรรมถนนคนเดินวันเอดส์โลก ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา

โครงการฟ้าไทย จัดประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาระดับตำบล (คปชต.) พร้อมทำพิธีเปิดศูนย์ฟ้าไทย ณ สถานีอนามัยปางกว้าง เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2548 ที่ผ่านมา

• รศ.นพ.สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์ พญ.นันทิสา โชติรสนิรมิต คุณคันธนา ขัตติ กรรมการที่ปรึกษาชุมชน และคุณสมเกียรติ สกุลศึกษาดี ประธาน คณะอนุกรรมการที่ปรึกษาชุมชนด้านสารเสพติด ร่วมประชุม Combined Community Regional Working Group Workshop ณ กรุงรีโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล ระหว่างวันที่ 23 – 28 ตุลาคม 2548

• สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร่วมกับ Dr. Joel Gallant ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS จากมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ ประเทศอเมริกา จัดบรรยายวิชาการด้านการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS แก่ผู้สนใจ ณ โรงพยาบาลนครพิงค์ โรงพยาบาลเชียงใหม่ ประชานุเคราะห์ และโรงพยาบาลลำปาง ระหว่างวันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2548 ที่ผ่านมา

ยาเสพติด เสพแล้วทำไมต้องติด

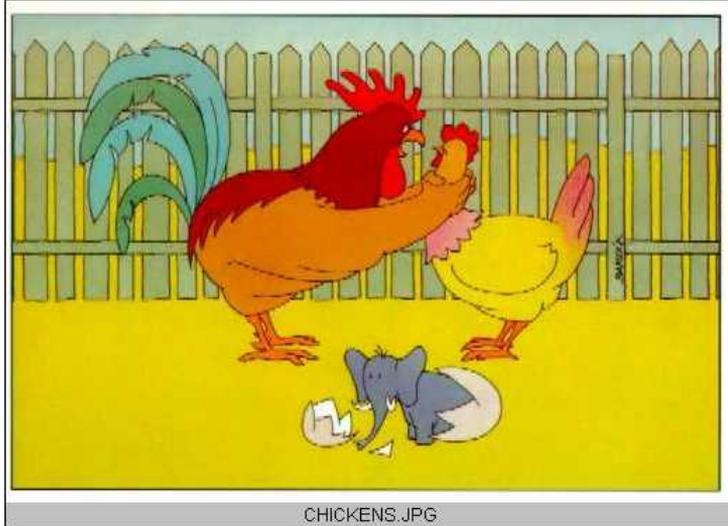
คงมีหลายคนสงสัยว่า ยาเสพติด ทำให้ผู้เสพยาได้อย่างไร แคลงเสพติดใหม่ หรือถ้าเรามีจิตใจ เข้มแข็งจะสามารถหยุดยาได้หรือไม่? **ไปหาคำตอบกันเลยครับ...**

ขั้นตอนของการติดยาเสพติดแทบทุกประเภทจะคล้ายคลึงกัน โดยเริ่มจากการลองใช้ยาเสพติดหรือ ใช้เพื่อเข้าสังคมเป็นครั้งคราว เมื่อฤทธิ์ของยาเสพติดเป็นที่พึงพอใจ ผู้เสพยาจะเห็นประโยชน์ ของยาเสพติด ที่อาจจะใช้เพื่อความสุข สนุกสนาน หรือ คลายเครียด ขนาดของการใช้ยาเสพติดและอัตราการ เสพจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากมีการติดยา (Tolerance) และจะเข้าสู่ระยะการติดยาทางจิตใจ (Psychological dependence) ซึ่งเป็นช่วงร่างกายจะขาดยาไม่ได้จะเกิดอาการขาดยา (Withdrawal symptoms) ขึ้นทันทีทำให้ผู้เสพยาทรมานมาก ผู้เสพยาเสพติดจะมีความพึงพอใจและเห็นประโยชน์จากการ ใช้ยาเสพติด ในระยะการติดยาทางจิตใจ แต่เมื่อล่วงเข้าสู่ระยะการติดยา ทางร่างกายผู้เสพยาจะกลัวการเกิดอาการขาดยา ทำให้ผู้ติดยาไม่กล้าหยุดยา

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วสิ่งที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดเลิกยา ไม่ได้ก็คือ อาการอยากยาหรือเสียนยา(Craving) อาการอยากยาหรือเสียนยา เป็นอาการที่ร่างกายมีความต้องการ ใช้ยาเสพติดอย่างรุนแรง ร่างกายไม่สามารถควบคุมได้ มักจะเกิดอาการนี้หลังจากที่หยุดยาทันที และจะเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ แม้บางครั้งจะหยุดยาเสพติมาเป็นระยะเวลาอันนานเป็นปีแล้วก็ตาม โดยเฉพาะจะเกิดเมื่อมีสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้น เช่น เพื่อนชวนให้ไปเสพยา หรือผ่านสถานที่ที่ตนเคยเสพยาในอดีต เป็นต้น

สำหรับยาบ้า (Amphetamine) การติดยา มักจะเกิดในช่วง 4 - 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการเสพติดต่อกัน และในช่วงนี้เองผู้เสพยาจะเริ่มพึงพอใจในฤทธิ์ของยาบ้าที่ทำให้เกิดกำลังวังชา ความสุข และสนุกสนาน ในไม่ช้าผู้เสพยาเข้าสู่ระยะการติดยาทางจิตใจ ผู้เสพที่อยู่ในขั้นนี้มักจะคิดว่าตนเองไม่ได้ติดยาบ้าจะเลิกเมื่อไรก็ได้ หรือถ้าหยุดเสพก็ไม่เกิดอาการเช่นใด แต่แล้วเขาก็ต้องกลับไปเสพอีก เพราะไม่สามารถหักห้ามใจได้ เช่นเดียวกับยาเสพติดประเภทอื่น ผู้เสพจำเป็นต้องเพิ่มขนาดยาเป็นระยะ ๆ เพราะเกิดการติดยา โดยยาบ้าขนาดเดิมไม่สามารถกระตุ้นให้ร่างกายตอบสนองขึ้นมาได้ จำเป็นต้องเพิ่มขนาดยา และจะเพิ่มขนาดอย่างรวดเร็วในรายที่เสพโดยวิธีสูบไอหรือนิดเข้าเส้นเลือด

ด้วยเหตุนี้จึงพบว่า มีวัยรุ่นบางคนต้องสูบยาบ้าวันละ 10 กว่าเม็ด หลังจากทีเสพยามาเพียง 3 เดือน ต่อมาผู้เสพยาบ้าจะเข้าสู่ระยะติดยาทางร่างกายในระยะนี้ หากหยุดยาจะเกิดอาการขาดยาทันที อาการในช่วงแรกหลังหยุดยาที่เรียกว่า "Crash" หรือเรียกกันในหมู่ผู้เสพยาว่า " ม้าถีบ " จะเป็นอาการเครียด รู้สึกไม่มีความสุข (Dysphoria) หงุดหงิด กระวนกระวาย และมีอาการซึมเศร้า ในระยะนี้ผู้เสพจะมีอาการอยากยาอย่างมาก หลังจากนั้น ผู้เสพจะมีอาการอ่อนล้า หลับนาน และหิวบ่อย แม้ว่าจะหยุดยาบ้ามาหลายสัปดาห์หรือเป็นเดือนก็ตาม ผู้เสพมักรู้สึกว่าคุณเองไม่มีกำลังวังชา และกำลังสมอง อยากใช้ยาบ้าเป็นตัวกระตุ้นขึ้นมาอีก รวมทั้งอาการอยากยา จะเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ เพราะสมองและสารสื่อเคมีสมอง (Neurotransmitter) ยังไม่กลับคืนสู่ปกติ จึงเป็นโอกาสที่ทำให้เกิดการกลับมาเสพยาบ้าซ้ำอีก

ดังนั้น จะเห็น ได้ว่า กลไกที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติดเข้าสู่ขั้นติดยามีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับความแรงของยาเสพติด ขนาดของยาเสพติดที่ใช้ และระยะเวลาของการเสพ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะให้ผู้ติดยาเสพติดหยุดยาทันที หรือหยุดแล้วจะไม่กลับไปใช้ยาเสพติดตลอดไป ระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับการติดยาเสพติด ภาพหน้าตัดของสมองส่วนกลางที่แสดงถึงส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกฤทธิ์ของยาเสพติด โดยเฉพาะในส่วนของระบบลิมบิก(Limbic System) ซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์ความสุข (Pleasure center) ซึ่งถูกกระตุ้นโดยสารสื่อเคมีสมอง(Neurotransmitter) ภาพขยายของเซลล์ประสาท ที่แสดงถึงการส่งกระแสประสาท (Nerve impulse) ระหว่างประสาท โดยอาศัยสารสื่อเคมีสมอง (Neurotransmitter)

ข้อมูลจาก : เว็บไซต์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ชุมชนสัมพันธ์

ฉบับที่แล้วเราได้พูดคุยกับคุณทัศนัย วงศ์จักร ประธานคณะกรรมการ HPTN 037 CAB กันไปแล้ว ฉบับนี้เราจะมาทำความรู้จักกับหน่วยงานของโครงการวิจัยที่มีการทำงานร่วมกับคณะกรรมการ HPTN 037 CAB คือเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน (Community Educator : C.E.) ว่ามีบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันอย่างไรบ้าง *ไปกันเลยครับ!*

ตามที่โครงการวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาทิ เช่น โครงการ HPTN 037 ได้ดำเนินการวิจัยตามพื้นที่ต่างๆของจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ปัจจุบันมีพื้นที่หลักอยู่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่วิจัยอยู่ที่อำเภอเมืองและอำเภอสะเมิงและอำเภอมวก จังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการวิจัยโดยการสรรหาอาสาสมัครและการคัดกรองอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2547 เป็นต้นมา

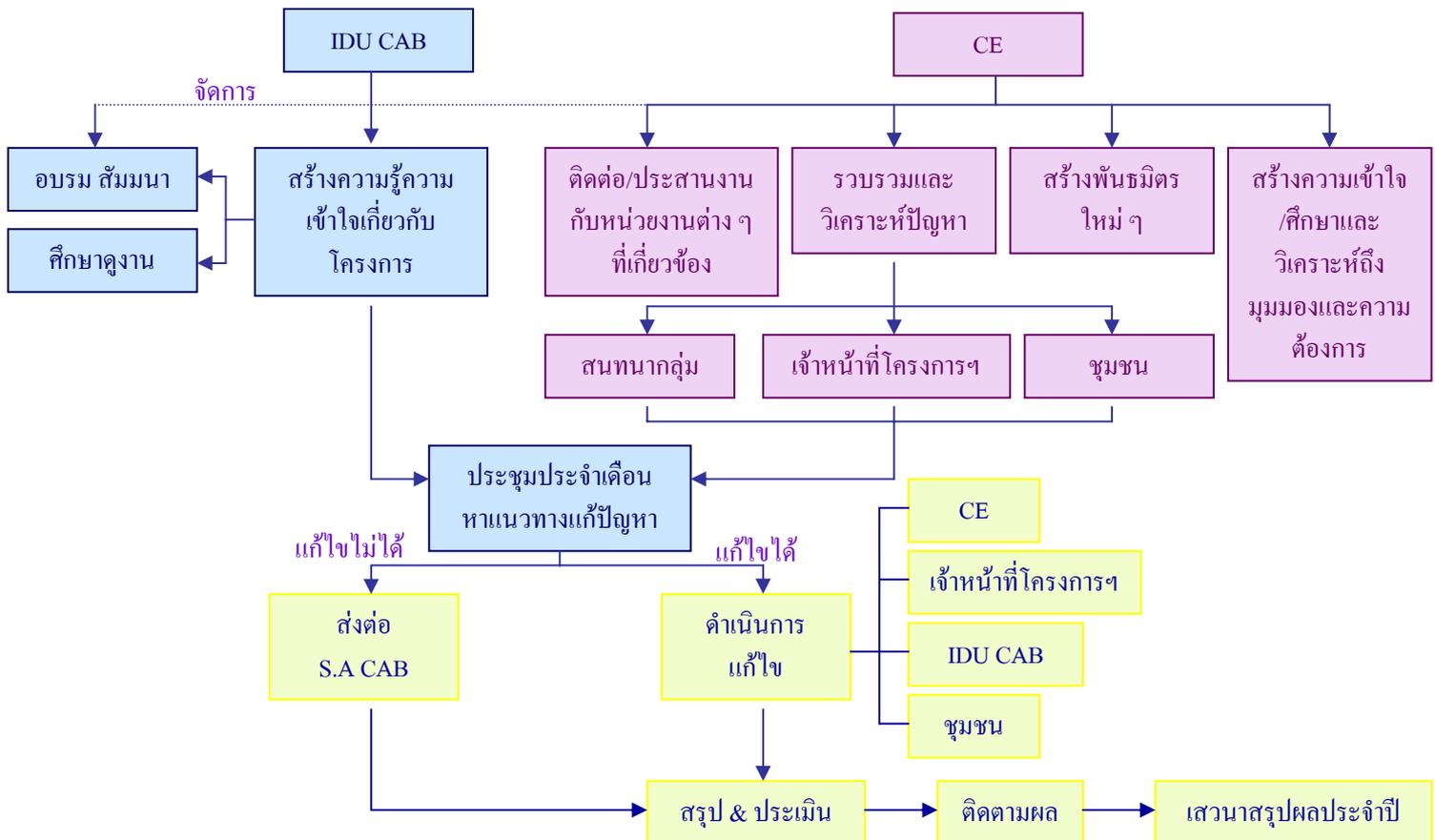
ในการดำเนินกิจกรรมวิจัยที่ต้องเกี่ยวข้องกับชุมชนที่อาสาสมัครของโครงการอยู่ ญาติพี่น้อง คนที่อยู่ในชุมชน เพื่อให้งานวิจัยสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ และบุคคลที่ได้กล่าวมาได้เข้าใจ เห็นประโยชน์ และความสำคัญ ของโครงการวิจัย ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่อาสาสมัครของโครงการพึงได้รับ ทาง

โครงการ HPTN 037 ได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงมีการกำหนด โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง HPTN 037 CAB กับเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน เพื่อรองรับแผนดังกล่าว โดยเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชนมีหน้าที่ ดังนี้

1. ประสานงานในชุมชนในการคัดเลือกและประสานงานกับโครงการในการแต่งตั้งคณะกรรมการ HPTN 037 CAB
2. ประชุมวางแผนระบบโครงสร้างการทำงานของ HPTN 037 CAB & C.E. ถึงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของCAB
3. จัดอบรมให้ความรู้แก่สมาชิก CAB ในเรื่องโครงการวิจัย สิทธิประโยชน์ และการรักษาความลับของอาสาสมัคร
4. ประสานงานระหว่างสมาชิก CAB กับ โครงการวิจัย ในการดูงานด้าน ระบบการทำงาน การจัดเก็บเอกสาร และสถานที่ทำงาน
5. ประชุมสมาชิก CAB เดือนละครั้งเพื่อสอบถามความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการวิจัย
6. วางแผนหาแนวทางแก้ไขและลงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาเมื่อมีความเข้าใจผิดหรือผลกระทบต่างๆที่เกิดจากอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการ

โดยมีโครงสร้างการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง Community Educator : C.E. & Community Advisory Board : CAB ดังนี้

โครงสร้างการดำเนินงานของ Community Educator : C.E & Community Advisory Board : CAB

วัยรุ่น..วัยรุ่นหรือ

ผู้เขียน : โอตะ

“สวัสดีครับ เข้าสู่ฤดูหนาว ฤดูแห่งความสุข ทั้ง คริสต์มาส งานฤดูหนาว งานปีใหม่และงานสังสรรค์รื่นเริงต่างๆ เพื่อต้อนรับปีใหม่ การเริ่มต้นทำสิ่งดีๆของหลายๆคน แต่ก็ขอให้สนุกกันอย่างปลอดภัยนะครับ”ต่อจากฉบับที่แล้วที่เราพูดถึง สาเหตุที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นใช้ยาเสพติด ก็คุยกันไป สาเหตุ ความอยากรู้อยากลอง ปัญหาครอบครัว และ (3.) ปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่เราจะมาพูดถึงต่อไปในครั้งนี้นะครับ ที่เราพูดถึงโรงเรียน ที่อาจจะเป็แหล่งของยาเสพติดเพราะการดูแลที่ไม่ทั่วถึง และมาตรการการดูแลในเรื่องนี้ มีเด็กและเยาวชนที่ใช้ยาเสพติดจำนวนมากเริ่มต้นจากที่นี่ (แต่ปัจจุบันหลายๆหน่วยงานเริ่มทำกิจกรรมด้านยาเสพติดในสถานศึกษา มากขึ้น) การเรียนการสอนในบางวิชา และพฤติกรรมการสอนของครู บางท่าน สั่งงานมาก ทำงานไม่ทันส่ง กลัวสอบไม่ได้ โคนเปรียบเทียบกับเพื่อนที่เรียนเก่งกว่า ทำให้เด็กนักเรียนมีอาการเครียด และพยายามหาทางออกในทางที่ผิด สถานบันเทิงและสื่อต่างๆก็ถือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมได้เพราะทำให้วัยรุ่นได้รู้ได้เห็นและเกิดการอยากรู้อยากลองอยากรู้ขึ้นมา

4. ค่านิยม แฟชั่น และความเชื่อ ข้อนี้จะต่างจากข้ออื่นๆ ไม่ได้อยากรู้อยากลอง ไม่ได้มีปัญหาใดๆ แต่ใช้เพื่อเข้าสังคม เข้ากลุ่มเพื่อน เช่น ถ้าดื่มเหล้า แล้วต้องสูบบุหรี่ ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ให้นานขึ้นก็ต้องใช้ยาช่วย สูบบุหรี่แล้วเท่ ดูเป็นแมน (ผู้ชาย)ขึ้นมา ผู้หญิงเองเริ่มกินเหล้า สูบบุหรี่มากขึ้น เพื่อแสดงว่า “ฉันเป็นสาวแล้วนะ...ฉันก็สามารถ...” และใช้ยาที่แรงขึ้นในที่สุด

นี่ก็เป็นสาเหตุที่สามารถรวบรวมให้เห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เพราะบางสาเหตุก็ยังยากที่จะทราบอย่างแท้จริงและไม่รู้ว่า จริงๆ แล้วเกิดจากสาเหตุใดกันแน่ ที่พยายามจัดเป็นเรื่องๆ ไปก็เพื่อเราจะได้หาทางแก้ไขว่า ปัญหาจริงๆคืออะไร จะ ได้ช่วยกันแก้ไขตรงจุด **แต่สาเหตุหรือจุดเริ่มต้นจริงอยู่ที่ตัวตนของตัววัยรุ่นเองต่างหาก** เพราะปัญหาอื่น ๆ อยู่นอกตัวซึ่งเป็นเพียงสิ่งกระตุ้นให้เกิดการประพฤติกฎปฏิบัติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางลบเท่านั้น

.....การเดินทางของชีวิตต้องดำเนินต่อไปหนทางจะยากลำบากแค่ไหนก็ต้องบากบั่นไปให้ถึง ให้ถึงยังจุดหมายที่เราตั้งใจไว้ ซึ่งบางครั้งอาจมีแรงลมที่พัดเข้ามา สายฝนที่เหน็บหนาว แสงแดดที่เผาผลาญเข้ามา และขวากหนามที่คอยทิ่มแทงทำให้เกิดบาดแผล ความเจ็บปวด จงอย่าท้อ อยู่ให้ได้ ถ้าเหนื่อยนักก็พักและพร้อมเมื่อไหร่ก็เดินต่อไปกำลังใจจากคนรอบข้าง คนที่รักเรา และตัวเราเองยังมีอยู่เสมอ รอคอยวันนั้นวันที่เราไปถึงจุดหมายที่ตั้งใจไว้.....

ฉบับหน้าเรามาคูกันต่อ นะครับว่าตัววัยรุ่นและเยาวชนเองจะอยู่อย่างไรในสังคมปัจจุบันเพื่อให้มีความสุข ไม่มีเรื่องยาเสพติดมาเกี่ยวข้อง....
อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย ดูแลสุขภาพด้วยนะครับ

อยากเล่า...

ครึ่งหนึ่งของชีวิต

คราวที่แล้ว ผมได้เล่าถึงชีวิตของผมก่อนที่จะได้มาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโครงการ HPTN 037 แล้ว คราวนี้จะเล่าถึงว่าผมมาเข้าโครงการนี้ได้อย่างไรกันต่อ นะครับ ในตอนแรกเพื่อนผมบอกเรื่องโครงการให้ผมได้ทราบ แนะนำบ้านเพื่อน ว่าเป็นโครงการในกลุ่มผู้ใช้เข็มฉีดยา ผมก็เข้ามากับเพื่อนเป็นครั้งแรก และก็ได้รู้จักกับพี่เบญ ซึ่งก็ได้อธิบายโครงการให้ฟังเกี่ยวกับการทำงาน และแนะนำบ้านเพื่อนให้รู้จักมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเพราะยังไม่แน่ใจ และกลัวว่าจะเกี่ยวข้องกับตำรวจหรือไม่ แล้วเรื่องความปลอดภัยของตัวเอง แต่หลังจากนั้นก็ก็มีพี่ดัน(เจ้าหน้าที่สรรหา)ในโครงการเข้ามาพูดคุยและเล่าเกี่ยวกับโครงการให้ฟัง วัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นอย่างไร และเค้าทำอะไรกันบ้างในโครงการ แล้วข้อมูลเราจะรู้ว่ไหลหรือไม่ ทำให้ผมเกิดความไว้วางใจในโครงการมากขึ้น จึงตัดสินใจเข้าร่วมโครงการมา หลังจากนั้นผมก็เข้ามาเป็นอาสาสมัครโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างเต็มตัว ก็มีเจ้าหน้าที่อีกหลายๆคนที่เข้ามาพูดคุยบ้าง สัมภาษณ์บ้างรวมถึงการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อเอดส์ซึ่งในตอนแรกก็กลัว (ไม่ได้กลัวเข็ม) ที่จะทราบผลเลือดว่ากลัวจะติดเชื้อเอดส์ เพราะก่อนนี้พวกผมมั่วเข็มกันมากอาจจะติดเชื้อได้ การมาฟังผลเลือดก็เป็นไปด้วยดี เพราะหมอบอกผลเลือดกับเราสองต่อสองไม่มีใครทราบที่เราเราคิดหรือไม่ว่าอะไร จึงสบายใจที่จะพูดคุย และปรึกษาได้ในทุกๆเรื่อง และยังได้รับรู้ข้อมูล เรื่องการดูแลสุขภาพต่างๆ การป้องกันตัวให้ปลอดภัย เช่น การไม่ใช้เข็มร่วมกับคนอื่น การล้างทำความสะอาดอุปกรณ์ การแยก น้ำ ฝา ซ้อนกับกลุ่มเพื่อน โดยไม่ใช้ร่วมกัน การทิ้งเข็มในที่ปลอดภัย หรือในเรื่องการป้องกันทางเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยและได้รับแจกถุงยางอนามัยด้วย ส่วนเพื่อน ๆ ที่ใช้ยา เล่นเข็มด้วยกันก็ได้้นำความรู้ต่างๆ ที่ได้รับไปพูดคุยกับพวกมัน บางคนก็อยากจะมาเข้าร่วม แต่บางคนก็ไม่สามารถเข้าร่วมได้ แต่ก็อยากพาเพื่อนมาเข้าร่วมหรือแค่มที่บ้านเพื่อน แค่นี้ก็ได้รับข้อมูลที่เป็ประโยชน์แล้วละ ตัวผมเองก็ต้องมาตรวจเลือด 6 เดือนครั้ง ไปจนครบกำหนดตามนัด ถึงตอนนี้ก็เป็นระยะเวลาเกือบ 1 ปีแล้วที่ผมมาเข้าร่วมโครงการ มีอะไรดี ๆ เกิดขึ้นในชีวิตมากมายโดยเฉพาะประสบการณ์ ความรู้ที่ได้ จากโครงการวิจัยสามารถทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไป.....

ขอบคุณครับ นายเก่ง

โครงการ HPTN 037

ฉบับที่แล้วเราได้รู้จักโครงสร้างการทำงานของโครงการมาแล้วนะคะ มาฉบับนี้เรามารู้จักสำนักงานในส่วนต่างๆของพื้นที่วิจัยทั้งหมดของโครงการกันนะคะ

สำนักงานบ้านเพื่อน อ.เมือง เชียงใหม่ ตั้งอยู่ในซอยข้างธนาคารกสิกรไทยสาขาสุเทพ ตรงข้ามสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่โดยมีคุณเบญจศิลป์ (ทีเบญ) คูแลและให้ข้อมูล

ห้องพักผ่อนของอาสาสมัครโครงการ ภายในมีกิจกรรมต่างๆให้เลือกใช้บริการได้

สำนักงานบ้านเพื่อน อ.สะเมิง เชียงใหม่ ตั้งอยู่หมู่บ้าน ป่าเกี๊ยะนอก ต.บ่อแก้ว อ.สะเมิง เชียงใหม่ มีบริการที่อ่านหนังสือพิมพ์ ประจำหมู่บ้าน สนามกีฬาตะกร้อ โดยมีคุณประวิทย์ (คุณอ๊อด) เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดูแล ในพื้นที่

สำนักงานบ้านเพื่อน อ. จาง ลำปาง ตั้งอยู่หมู่2 บ้านอ่อน ต.บ้านอ่อน อ.จาง ลำปาง โดยใช้เป็นสถานที่ในการทำงานของเจ้าหน้าที่โครงการวิจัยโดยมีคุณสมพงษ์ (คุณพงษ์) เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลในพื้นที่

การดำเนินกิจกรรมต่างๆของโครงการวิจัย ทางโครงการได้พยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานในพื้นที่วิจัย เพื่อให้เกิด ความร่วมมือที่ดีระหว่างโครงการวิจัยกับชุมชน โดยเฉพาะการสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นในชุมชน และที่ผ่านมามีชุมชนได้ให้การต้อนรับและช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการดำเนินงานของโครงการ เพราะทางโครงการวิจัยได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมที่ชุมชนต้องการได้แก่ การอบรมให้ความรู้ การจัดถ่าย ทางด้านสุขภาพแก่คนในชุมชน ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐานและแนวทางที่ดีในการทำงานร่วมกับชุมชนต่อไป

โครงการยาต้านไวรัส ในกลุ่มเลือดเอชไอวี/เอดส์ต่างกัน

...รับสมัคร...

ผู้ที่มีเชื้อเอชไอวี ที่มีระดับ ซีดี 4 300 -500
และไม่เคยรับ ยาต้านไวรัสมาก่อน
พร้อมคู่ที่ยังไม่ติดเชื้อ
รับฟังรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
0 -1961-5959

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดรับอาสาสมัครเพื่อเข้าร่วมโครงการ
“การประเมินประสิทธิผลของสูตรยาต้านไวรัสเอดส์ที่ประกอบด้วย กลุ่ม
พีไอและเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ วันละครั้ง ในการเริ่มต้นรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี-1
ในภูมิภาคที่มีทรัพยากรจำกัด”

โดยต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี อายุ 18 ปีขึ้นไป
- ไม่เคยได้รับยาต้านไวรัสเอดส์มาก่อน
- ถ้าเป็นหญิงต้องไม่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์
- ระดับภูมิคุ้มกันร่างกาย (ซีดี4) น้อยกว่า 300 เซลล์/ลบ.มม.
- ไม่มีภาวะตับอักเสบ ตับอ่อนอักเสบ และโลหิตจาง
- อาศัยอยู่ในภาคเหนือตอนบนได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา แม่ฮ่องสอน แพร่ และน่าน
- เริ่มรับอาสาสมัครตั้งแต่มกราคม 2549 เป็นต้นไป

สนใจ สอบถามรายละเอียด ติดต่อ

คุณดาราลักษณ์ ถาวรประสิทธิ์ หรือ คุณรุจิรา พฤตษาดา
โทรศัพท์ : 0-5394-5055 – 58 ต่อ 469 มือถือ 0-5040-8881

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักการวิจัย
ความก้าวหน้าของการวิจัยและสร้างความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่จะดำเนินการใน
ชุมชน

บรรณาธิการ พญ.นันทิสรา โชติรสนิรมิต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางวิภาดา ชีวะวัฒน์

นายประเชิญ ปาละน่าน

นางสาวสุดาภรณ์ สุทธดุก

นายเฉลิมพล แสนพรพมา

กองบรรณาธิการ

พระครูชนวนวรรธน เตชปัญโญ

นายประเสริฐ เตชะบุญ

รศ.นพ.สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์

นางดาราวดี นันทขว้าง

นายสำราญ ทะกัน

นางชลลิสสา จริยาเลิศศักดิ์

ดร.นพ.อภิวัฒน์ อร่ามรัตน์

นายสมเกียรติ สกุลศึกษาดิ

ที่ปรึกษา

ศ.นพ.ธีระ ศิริสันธนะ

นพ.ทรงวุฒิ หุตามัย

ดร.ทพ.สุรสิงห์ วิศรุตรัตน

นพ.ชูชาติ พรหมมิตร

ศาสตราจารย์สันทัน วุฒิ

คุณอุดม ลิขิตวารณวุฒิ

พิมพ์จำนวน 3,000 ฉบับ

สำหรับคำถามประจำฉบับที่ 45 ซึ่งถามว่า คำขวัญรณรงค์เนื่องในวันเอดส์
โลก 1 ธันวาคม 2548 นี้ มีว่าอย่างไร? คำตอบคือ “เอดส์หยุดได้ ร่วมใจ
รักษาสัญญา” ผู้ที่ตอบถูกต้องได้รับของรางวัล มีรายชื่อดังนี้ค่ะ คุณวิยะดา
บุญมาก คุณวิรุณรัตน์ มะโนพิงค์ คุณณัฐนรี โนนานา ส่วนคำถามประจำ
ฉบับนี้ ถามว่า “โครงการพาไทย มีชื่อเต็มว่าอย่างไร” ทราบคำตอบแล้ว
เขียนคำตอบลงในไปรษณียบัตร ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษา
ชุมชน ตามที่อยู่ด้านล่าง หหมดเขต วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2549

สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

ตู้ ปณ. 80 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50202 โทร. 0-5394-5055-8 ต่อ 427

E-mail: caboffice@hotmail.com, caboffice@thaimail.com, caboffice@mail.rihes.cmu.ac.th